

РЕШЕНИЕ

№ 27356

гр. София, 17.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 13.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1201** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Делото е образувано по повод жалба от В. И. Т., срещу мълчалив отказ на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, формиран по заявление вх.№ ВЖ-00202/29.03.2024г., както и срещу последвалия го такъв, обективиран в писмо с изх.№ 00947/29.04.2024г.

В жалбата се твърди, че оспорваният административен акт е незаконосъобразен, поради противоречието му с материалния закон и се иска неговата отмяна и връщане на преписката на ответника с дадени задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. Претендират се разноси, за доказването на които е представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – „ЕОС Матрикс“ ЕООД, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение

Софийска градска прокуратура, редовно призована не изпраща представител и не изразява становище.

Съдът, след като се запозна с жалбата и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено следното от фактическа страна:

На 15.10.2008г. между „СИБАНК“ АД и оспорвания В. Т. е сключен договор за потребителски кредит, по силата на който банката е предоставила на кредитополучателя сумата от 6000лв. със срок за издължаване 120 месеца. С договор

за цесия от 28.09.2012г. вземането по договора е цедирано на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, което от своя страна е обявил кредита за предсрочно изискуем. На 18.06.2015г. е подадено заявление за вземане срещу длъжника за сумата от 848,72лв. по договор за потребителски кредит и договорна лихва 394,18лв., за което е образувано гр.д.№ 1335/2015г. по описа на РС-Видин и съответно е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК. С влязло в сила решение № 139/15.04.2016г. исковата молба на дружеството е отхвърлена.

С молба вх.№ ВМ-00420/13.10.2023г. оспорващият е направил искане за корекция на информацията, относно кредитната му задължнялост, на която молба ответникът е отговорил, че подаването ще продължи в рамките на следващите 5 години.

С молба от 02.02.2024г. е заявено, че вземането е погасено по давност и няма да бъде платено и е поискано преустановяването на обработването на личните данни на заявителя, както и подаването на информация за кредитната му задължнялост към Централен кредитен регистър на БНБ. Последвало е ново заявление с вх.№ 00202/29.03.2024г., по което в законоустановения срок не е последвало произнасяне.

С писмо от 29.04.2024г. В. Т. е уведомен, че „ЕОС Матрикс“ ЕООД, в качеството си на администратор на лични данни е предприело ограничена обработка на личните данни, изразяващи се единствено в съхранение на данни за идентификация – име, ЕГН, данни за контакт и адрес, /на хартиен и електронен носител/ за срок от 5 години. Въз основа на така приетата фактическа обстановка, съдът преви следните прави изводи:

Жалбата е допустим. Подадена е от надлежна страна – адресат на акта, за които е налице и пряк и непосредствен интерес от обжалване, в законоустановения, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол като по този въпрос се е произнесъл и Върховния административен съд с Определение № 9954/25.09.2024г., постановено по адм.д.№ 8558/2024г.

Разгледана по същество жалбата е основателна при следните съображения:

Оспорваният акт е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма и при липса на нарушения на административнопроизводствените правила, като спор по тези въпроси между страните няма.

Допуснати са обаче противоречия с материалноправните разпоредби.

Не се спори, че дружеството-ответник е администратор на лични данни, до което е отправено искане по чл.37б от ЗЗЛД и попада в хипотезата на определението по чл.4, т.7 от Регламент 2016/679, което предвижда, че „администратор“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка.

Няма спор и обстоятелството, че между страните е налице облигационно отношение, възникнало по силата на описания по-горе договор за цесия. Следователно оспорващият е субект, чийто лични данни са обработвани от дружеството-ответник, и респ. има право като субект на това обработване на достъп до обработваните от администратора негови лични данни, съгласно чл.15 от Регламент 2016/679., респ. за администратора на съществуващо нормативно установено задължение да се произнесе по подаденото заявление, което задължение произтича пряко от Регламента.

Съгласно чл.4, §1 от Регламент 2016/679, „лични данни" означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни"); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице. По силата на §2 на същата разпоредба от Регламента, „обработване" означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбиниране, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Отделно от горното, както в хода на административното производство, така и в настоящето производство оспорващият е представил доказателства, от които е видно, че със силата на пресъдено нещо е прието, че не е налице подлежащо на изпълнение вземане и същевременно се е позовал на изтекла погасителна давност. Тези обстоятелства водят като последица отпадане на легитимния интерес на дружеството по чл.6, §1, б.,„е" от Регламент (ЕС) 2016/679 да продължи да обработва личните му данни. Тези волеизявления и представени доказателства на оспорващия са довели и до отпадане на целите, за които са били събирани и обработвани данните му - а именно събиране на вземането, поради което е налице хипотезата на чл.17, §1, б.,„а" от Регламент (ЕС) 2016/679 за заличаване на свързаните с него лични данни от администратора „ЕОС Матрикс" ЕООД, за което погасяване на кредитите същият на основание чл.10 от Наредба № 22/16.07.2009 г. на БНБ следва да подаде информация в ЦКР, след което да престане да подава информация за длъжника в ЦКР предвид необходимостта от изпълнение на изискването на чл.17, §1, б.,„а" от Регламент (ЕС) 2016/679.

Отпадането на задължението за подаване на информация в ЦКР за дружеството е свързано и с целите на обработка на личните данни на лицата в ЦКР - а именно осигуряване на данни за кредитната им задлъжнялост. При липса на правна възможност за принудително събиране и изрично волеизявление, че задължението с характер на естествено задължение няма да бъде заплатено доброволно, очевидно че липсват основания за последващо подаване на данни за задължения на В. Т. спрямо „ЕОС Матрикс" ЕООД, произтичащи от процесната цесия.

В тази връзка наведените доводи на ответника в представените писмени бележки, относно съхраняването на личните данни не се споделят от съда, предвид липсата на правно основание, в какъвто смисъл е изложеното по-горе.

По изложените съображения формираният мълчалив отказ и последвалият го изричен такъв следва да бъдат отменени, а преписката върната на административния орган за ново произнасяне.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски в размер на 620лв., своевременно поискани и доказани със списък по чл.80 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София –

град, II о., 28-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, формиран по заявление вх.№ ВЖ-00202/29.03.2024г. и последвалия го такъв, обективиран в писмо с изх.№ 00947/29.04.2024г.

ВРЪЩА преписката на администратора на лични данни „ЕОС Матрикс" ЕООД за ново произнасяне със задължителни указания по приложението на материалното право в мотивите на решението, за което определя 14-дневен срок то получаването ѝ.

ОСЪЖДА „ЕОС Матрикс" ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на В. И. Т. сумата от 620 (шестстотин и двадесет) лева разноси по делото

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: